

Voorwoord:

Stichting de Volendammer Burgerwacht is een **Rijkserkende Algemeen Maatschappelijk Nut beogende instelling** als bedoeld in art. 24 lid 4 der Successiewet 1956. De stichting is opgericht ten overstaan van Notaris R. Bosboom op 13 november 1992 te Monnickendam, gemeente Waterland.

De stichting kent verschillende doelstellingen waaronder o.a. met name het bevorderen van de **veiligheid van inwoners van Edam-Volendam**, alsmede in onmiddellijk aan Edam-Volendam grenzende gebieden, ten aanzien van de openbare orde, dit door het tegengaan van alcohol- en drugsmisbruik, via inspraakprocedures en al hetgeen het vorenstaande kan bevorderen of daarmee in de ruimste zin verband houdt, dit ten behoeve van het algemeen nut, zij is niet politiek en/of godsdienstig gebonden.

De stichting tracht haar doel te bereiken door:

- het opstellen van nota's en bezwaarschriften en het doen van aanbevelingen, welke – neergelegd - in een rapport – aan de gemeente Edam-Volendam en zonodig aangrenzende gemeenten en/of andere overheidslichamen worden aangeboden, zodat deze de inhoud daarvan bij hun besluitvorming kunnen betrekken;
- het met alle wettige middelen voeren van acties, het distribueren van pamfletten en andere schrifturen en het verstrekken van voorlichting om gesignaleerde wensen aan een zo groot mogelijk publiek kenbaar te maken;
- het beleggen van informatie- en inspraakbijeenkomsten en van demonstratieve vergaderingen;
- de ondersteuning aan derden die – binnen de doelstelling van de stichting – aan hun eigen situatie werken.

De stichting is destijds opgericht uit **onvrede** in de gemeenschap over het falend optreden van onze overheden, die belast zijn met deze taak, doch al **jaren aantoonbaar disfunctioneren willens en wetens**.

De ontkenning van de werkelijke feiten welke de aanleiding en oorzaak zijn geweest van de nieuwjaarsramp:

Op **01-01-01** werd door de jeugd van Volendam het ” **Lichtend vuur**” ontstoken van een nieuw tijdperk. Vele jongeren zijn hierbij helaas op tragische wijze om het leven gekomen en velen raakten erbarmelijk verminkt voor de rest van hun verdere leven. Onze niet van gevaren bewuste, onschuldige, jeugd bewees en bewijst hiermee dat onze overheden, et cetera, hebben gedysfunctioneerd en heden nog steeds disfunctioneren.

De verkiezingsuitslag geeft aan dat landelijk gezien het grootste aantal inwoners van de gemeente Edam-Volendam op de lijst van **Pim Fortuyn** heeft gestemd. De bevolking van de gemeente Edam-Volendam was hiermee, zoals altijd, terecht een inspirerende trendsetter en was in percentage landelijk het hoogste van alle gemeenten in Nederland welke op de lijst van Pim Fortuyn hebben gestemd. **Prof. Dr. W.S.P. Fortuyn** kwam op tegen de verloedering van onze “**sá-menleving**” en vocht voor het herstel van de **veiligheid, normen en waarden**.

Het verdient echt aanbeveling om zijn boeken de puinhopen van acht jaar paars en de verweesde samenleving te lezen. Zijn bijdrage als vaandeldrager van het door onze jeugd in Volendam op 01-01-2001 ontstoken “**LICHT**” richting stad Den Haag met betrekking tot de door hen in gang gezette zuivering van ons Nederland, kostte ook hem zijn Leven en dat mag niet worden veronachtzaamd. De stem van **Prof. Dr. W.S.P. Fortuyn**, zijnde de waarheid, mocht niet worden gehoord en werd gesmoord door een kille, laffe moord. Oók onze stem mocht door de commissie **Alders** niet worden gehoord, zij gaan dus letterlijk óók **over de lijken van onze kinderen en leed van de getroffen**. De commissie weigerde om ons aan te horen ondanks schriftelijk tijdig gedane verzoeken daartoe.

Een schriftelijke reactie op het eindrapport van de commissie Alders met het verzoek om de eindconclusie, welke een **leugen en belediging** is voor de gemeenschap van Edam-Volendam, te rectificeren werd afgedaan met het antwoord. ”De commissie is ontheven van haar taak met **terugwerkende** kracht vanaf 1 juli 2001 en is derhalve ook niet langer in staat om in te gaan op verzoeken tot gesprekken of andere vormen van overleg over haar werkzaamheden. Het rapport is aangeboden aan de regering, die het op haar beurt weer heeft gezonden aan de Tweede Kamer. Eventuele opmerkingen moeten dan ook daaraan gericht worden”. **Dit houdt in dat onze brieven zijn geschreven aan een “niet bestaande instelling”, ten tijde van hun bestaan**. Conclusie: Beantwoording hiervan heeft derhalve geen zin daar de commissie hierdoor nu niet meer behoeft te antwoorden. Dit noemen wij **onbehoorlijk bestuur!**

Op 24 september 2001 hebben wij de Tweede Kamer aangetekend met bericht van ontvangst aangeschreven en verzocht om kamervragen hieromtrent te gaan stellen en om deze zaak, dus óók de voorgeschiedenis, in onderzoek te doen nemen en te *agenderen* ter behandeling.

Kamerlid *Dr. M. Wagenaar* heeft na telefonisch en schriftelijk overleg met ons kamervragen gesteld aan staatssecretaris *Gijs de Vries*.

Naar aanleiding van dit verzoek middels onze brief d.d. 24-09-01 werd een en ander dus behandeld bij de plenaire behandeling op 3 oktober 2001, geheel volgens het schrijven kenmerk; B.Z.K. 01-805, d.d. 12-10-2001, welke wij van de Tweede Kamer hebben mogen ontvangen, waarin dit werd bevestigd.

Hierdoor werd bereikt door ons, in samenwerking met *Dr. M. Wagenaar*, dat de *schaderegeling* voor Volendam, gelijk aan die van Enschede, kamerbreed werd aangenomen, maar tot op heden werd het gevraagde onderzoek, inclusief de vóórgeschiedenis, niet geagendeerd ter behandeling.

Waarom niet? Waarom geen nader onderzoek, geen antwoord hierover, geen vervolg? Valt er iets te verbergen? Een *parlementaire enquête* is hiervoor toch de democratisch aangewezen weg. Of niet soms? Nu dit achterwege wordt gelaten ontkomen wij niet aan de conclusie dat er ook hier sprake is van een ernstige vorm van: **Onbehoorlijk Bestuur!!**

Men doet dus wel aan *symptoombestrijding* maar niet aan *kwaalbestrijding!*

Dit heeft *Prof. Dr. W.S.P. Fortuyn* perfect omschreven met zijn term te weten: "*winkeloppassen*". *Gevolg:* Hierdoor blijft dus de *Leugen* in stand en restte ons slechts nog een laatste mogelijkheid en dat was een verzoek aan *H.M. de Koningin*, daar Hare Majesteit de Koningin geacht wordt boven partijbelang (en) te staan, in het kader van de vervulling van haar taak inzake de wet op het ambt van het Koningschap.

Een door ons ingediend *verzoek om heropening* van het onderzoek café-brand en rectificatie van de eindconclusie van het rapport van de commissie Alders bij *H.M. de Koningin* werd door diezelfde staatssecretaris, *Gijs de Vries* afgewezen. De staatssecretaris heeft dit ter behandeling aangereikt gekregen van *H.M. de Koningin* en heeft dit in samenwerking met *PvdA*-minister *Klaas de Vries*, hoe kan dit ook anders *zonder motivatie afgewezen*, immers een hond bijt nooit in zijn eigen staart. En daarmee is zo handelend deze zaak, zó lijkt het, *koninklijk geen recht* doende boven partijbelang(en) afgehandeld.

En zó zou dan onze democratie waardig moeten functioneren. Een persconferentie aangevraagd in aanwezigheid van R. Lubbers werd destijds door de heer R. Lubbers persoonlijk geweigerd, kennisgevingen genegeerd enz. enz., de zogenoemde Torenkamertjes-politiek ten top.

Een spreekverbod voor de burger die opkomt voor veiligheid, normen en waarden. En dus nu schriftelijk ook geen antwoord meer op gestelde vragen.

Men noemt dit in jargon: "Doofpotten", precies zoals Prof. Dr. W.S.P. Fortuyn het in zijn boeken heeft beschreven.

Het moge duidelijk zijn dat als ons land op deze wijze wordt bestuurd deze manier van besturen ter beoordeling in de vorm van een aanklacht dient te worden voorgelegd aan het Europese Parlement van Justitie, daar dit in strijd is met het "levens"- belang van ons volk en toepassing van de bestaande regelgeving rekening houdend met de normen- en waardenstandaard van een geciviliseerde beschaving, waarvan wij geacht worden één deel uit te maken in Europa en de rest van de wereld.
